

Love Me Tender

Direcció i guió: Anna Cazenave Cambet (llibre: Constance Debré) **País:** França **Durada:** 133 min **Any:** 2025 **Gènere:** Drama **Interpretació:** Vicky Krieps, Monica Chokri, Vigo Ferreira-Reider, Antoine Reinartz... **Música:** Maxence Dussere **Fotografia:** Kristy Baboul Grémeaux **Distribuïdora:** Bteam Pictures **Estrena a Espanya:** 22/05/2026

No recomanada per a menors de 16 anys

Doblada en espanyol / Versió original en francès, amb subtítols en català

SINOPSI

Al final de l'estiu, la Clémence (Vicky Krieps) confessa el seu exmarit (Antoine Reinartz) que manté relacions amoroses amb dones. La seva vida fa un tomb quan ell es queda amb la custòdia del fill que tenen en comú. Decidida a no renunciar a res, la Clémence haurà de lluitar per continuar sent mare, dona i lliure. (Bteam Pictures)

CRÍTICA

20/05/2025 - CANES 2025: Vicky Krieps fa gala de tot el seu talent en una cinta commovedora i edificant d'Anna Cazenave Cambet sobre el combat d'una mare contra una injustícia que la priva del seu fill

"És una cosa molt comuna. El que és menys habitual és que sol passar el contrari, que són els pares els que marxen, i per a alguns això es pot considerar més greu, imperdonable fins i tot". Amb **Love Me Tender**, que constitueix una adaptació de la novel·la homònima de **Constante Debré** i ha estat presentada a la secció Un Certain Regard del 78è Festival de Canes, la directora francesa **Anna Cazenave Cambet** ha decidit submergir el seu segon llargmetratge (després de *De l'or pour les chiens*, que va ser guardonat amb el segell de la Setmana de la Crítica de 2020) en el nucli de la venjança afectiva d'enorme baixesa i un engranatge legal violent a què es veu sotmesa una mare a la recerca de llibertat. Es tracta d'una història detallada que es desenvolupa al llarg d'uns quants anys i demostra una gran habilitat narrativa i un talent especial per captar les emocions d'una dona complexa, pràcticament dissociada, que ha de combinar estoicament una nova vida amorosa homosexual i la seva feina com a escriptora amb una lluita defensiva implacable, i tot això simplement per ser el que mai ha deixat de ser: una mare.

"Demana la custòdia exclusiva i la pèrdua de la meua pàtria potestat. M'acusa d'incest i pedofília, directament o a través de tercers". Per a la Clémence (l'excel·lent **Vicky Krieps**, que carrega sobre les seves espatlles tot el pes de la pel·lícula), el xoc és immens. Per fi entén per què el seu fill Paul, de vuit anys (**Viggo Ferreira-Redier**), s'ha negat a veure-la durant uns quants mesos i per què el seu marit Laurent (**Antoine Reinartz**), de qui es va separar tres anys abans després de vint anys junts, i amb qui mantenia una relació cordial —inclosa una custòdia compartida del nen caracteritzada per l'absència total de problemes— ha interromput sobtadament tota comunicació. El punt de ruptura? Un sopar en una terrassa parisenca on ella li revela que "s'ha passat a les noies". Així és com comença un autèntic calvari emocionalment demolidor per a la Clémence, perquè "la llei és la llei, però als marges, encara hi ha coses que no quadren". Haurà d'esperar 18 mesos des de l'inici del cas perquè l'informe del psiquiatre —al qual el jutge li encomana la tasca d'avaluar cadascuna de les parts— estableixi que "les relacions homosexuals no es poden considerar un signe d'instabilitat psicològica actualment". Mentrestant, la Clémence fa tot el possible per viure la seva vida com a dona, encara que només pot veure el seu fill una hora cada quinze dies —si tot va bé—, en un lloc de trobada prèviament designat i en presència d'especialistes infantils. Tanmateix, encara queda per afrontar una sentència d'apel·lació, per no parlar de la ira covarda i insaciable d'un home que fa servir el seu paper de pare per manipular.

Love Me Tender, que gira al voltant d'una veu en off que recull fragments del llibre, retrata metòdicament totes les fases del calvari resilient d'una protagonista de múltiples arestes, aconseguint així un equilibri notable entre intensos plans seqüència que penetren en les cares dels personatges (cal esmentar la tasca de la directora de fotografia **Kristy Baboul**), nombroses i fluides el·lipsis que agafen tota l'extensió de la trama, i una riquesa notable d'escenaris i personatges secundaris. Aquesta combinació de qualitats fa que la pel·lícula sigui tan apassionant com cruelment edificant.

Fabien Lemercier - cineuropa.org